

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 20 lipca 2016 r.

Poz. 4760

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.241.2016.8 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 18 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446)

orzekam

nieważność § 2 pkt 3, § 4 pkt 1 lit. a oraz § 4 pkt 2 uchwały Nr XXIII/200/2016 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 14 czerwca 2016 roku w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów aktywizacji gospodarczej przy ul. Polnej w Murowanej Goślinie - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXIII/200/2016 z dnia 14 czerwca 2016 roku Rada Miejska w Murowanej Goślinie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów aktywizacji gospodarczej przy ul. Polnej w Murowanej Goślinie.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 20 czerwca 2016 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446) - zwanej dalej „u.s.g.” – oraz art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 776) – zwanej dalej „u.p.z.p.”

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098).

W myśl normy art. 4 ust. 1 u.p.z.p. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem obligatoryjnych ustaleń co do przeznaczenia oraz określenia sposobu zagospodarowania terenów dokonuje rada gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego mają charakter przepisów powszechnie obowiązujących i stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Tym samym muszą spełniać wymagania stawiane aktom prawa miejscowego, oczywiście z uwzględnieniem specyfiki przedmiotu regulacji oraz formy.

Stosownie do regulacji art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 u.s.g.

W orzecznictwie pojęcie "zasad sporządzania planu miejscowego" interpretowane jest jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy. Zasady sporządzania planu miejscowego dotyczą zatem zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna oraz załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Przy czym zawartość planu miejscowego określają art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 4 oraz art. 20 ust. 1 u.p.z.p., przedmiot określa art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p., natomiast standardy dokumentacji planistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardy oraz sposób dokumentowania prac planistycznych) określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - Dz. U. Nr 164, poz. 1587 ze zm. - zwane dalej „rozporządzeniem” (por. wyrok NSA z dnia 25 czerwca 2015r., II SOK 1333/15; wyrok NSA z dnia 25 czerwca 2015r., II OSK 1328/15; wyrok NSA z dnia 29 maja 2015r., II OSK 2661/13, CBOSA).

W dniu 11 września 2015 roku weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 roku o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r., poz. 774). Zgodnie z art. 12 ust. 3 ww. ustawy „*do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu, nieuchwalonych przez radę gminy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe*”. Dnia 22 września 2015 roku uchwały Rada Miejska w Murowanej Goślinie podjęła uchwałę nr XII/95/2015 o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu. W konsekwencji do uchwały Nr XXIII/200/2016 Rady Miejskiej w Murowanej Goślinie z dnia 14 czerwca 2016 roku w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów aktywizacji gospodarczej przy ul. Polnej w Murowanej Goślinie, zastosowanie mają przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu znowelizowanym cytowaną ustawą z dnia 24 kwietnia 2015 roku.

Na mocy przepisu art. 7 pkt 3 lit. b powoływanej wyżej ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 roku uchylono art. 15 ust. 3 pkt 9 u.p.z.p., zgodnie z którym w planie miejscowym określać można było w zależności od potrzeb „*zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane*”. Jednocześnie, przepisem art. 7 pkt 5 przywołanej ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 roku, po art. 37 u.p.z.p. dodano art. 37a ust. 1, zgodnie z którym „*Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane*”. W dalszych przepisach art. 37a – 37e u.p.z.p. zawarto szczegółowe wytyczne dotyczące możliwości ustalania przez organy gminy zasad i warunków sytuowania ww. obiektów oraz trybu postępowania w tym zakresie.

W ocenie organu nadzoru nowelizacja ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2015 roku o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, spowodowała przeniesienie właściwości do określania zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na niezależną od niego uchwałę regulującą wyłącznie ww. zagadnienia, którą rada gminy może podjąć na mocy przepisów art. 37a – 37e u.p.z.p.. Dodać należy, że w świetle art. 37a ust. 4 znowelizowanej ustawy, uchwała, o której mowa w art. 37a ust. 1 u.p.z.p. jest aktem prawa miejscowego. W planach miejscowych, dla których uchwała o przystąpieniu do ich sporządzenia podjęta została po wejściu w życie cytowanej ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 roku, brak jest więc ustawowego upoważnienia do określania zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, względem których zastosowanie mają wyłącznie przepisy art. 37a – 37e u.p.z.p.

W konsekwencji ustalenie w przepisach § 2 pkt 3, § 4 pkt 1 lit. a oraz § 4 pkt 2 przedmiotowej uchwały Nr XXIII/200/2016 z dnia 14 czerwca 2016 roku zasady i warunków sytuowania obiektów małej

architektury oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane ogrodzenia uznać należy, że rażąco naruszenie normy art. 37a – 37e u.p.z.p.

Mając na uwadze powyższe wydanie niniejszego rozstrzygnięcia jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann